

Kim jest medium ? – obszerny artykuł na temat mediumizmu.

1. Kim jest medium?

Medium to każdy, kto posiada zdolność postrzegania duchowego świata. Jako że tego typu umiejętność znajduje się w każdym człowieku, spirytyzm naucza, iż „wszyscy jesteśmy mediami”. Należy jednak zaznaczyć, że gdy w spirytyzmie mowa o zdolnościach medialnych, odnosi się to do osoby, której świadomość duchowego świata osiągnęła poziom, na którym zdaje sobie sprawę z istnienia zjawisk duchowych oraz na którym bezpośrednia, kontrolowana komunikacja jest przynajmniej teoretycznie możliwa. We wszystkich zjawiskach mediumicznych medium jest tylko pośrednikiem w komunikacji, a nie jej źródłem.

2. Na jakiej zasadzie funkcjonuje ta świadomość duchowego świata?

Duchowy świat jest serią wymiarów istniejących w stanach odmiennych od naszego materialnego świata. Upraszczając, medium jest jak radio, które w określonych okolicznościach może być dostrojone do różnych częstotliwości (wymiarów). Ten określony rodzaj świadomości jest jak każdy inny z naszych zmysłów.

Inne pytania zawarte w broszurze:

3. Dlaczego niektórym łatwiej dostroić się do duchowego świata niż innym?

Rozwój zdolności medialnych jest naturalną częścią duchowej ewolucji, zachodzącej powoli podczas długiego procesu inkarnacji, śmierci i reinkarnacji. Zatem gdy u danej osoby rozwój zdolności medialnych osiągnął określony poziom, to podczas

następnej inkarnacji zdolności same się objawia.

4. W takim razie bycie aktywnym medium oznacza, że jestem bardziej rozwinięty niż ci, którzy medium nie są?

To zależy od tego, co rozumie się przez słowa „bardziej rozwinięty”. Z pewnością bycie aktywnym medium oznacza, że podczas długiego procesu rozwoju zdolności osiągnięto w końcu określony punkt. Jednakże jeśli przez „bardziej rozwinięty” rozumie się etyczny, moralny lub duchowy rozwój, to wtedy odpowiedź brzmi: nie. Rozwój zdolności medialnych danej osoby w żaden sposób nie odzwierciedla rozwoju w innych aspektach jej istnienia. Każdy, począwszy od człowieka najbardziej umoralnionego, a na najbardziej zdeprawowanym skończywszy, może rozwinąć zdolności medialne. Należy je po prostu postrzegać jak każde inne zdolności, na przykład jak talent sportowy, muzyczny, czy stolarski. Każda osoba może posiadać takie umiejętności, ale w żaden sposób z tego nie wynika wysoki lub niski poziom etycznego albo duchowego rozwoju.

5. Skoro zdolności medialne nie mają żadnego związku z poziomem etycznym lub duchowym, to dlaczego wchodzi one w skład naszego ogólnego rozwoju?

Wszyscy jesteśmy w trakcie rozwijania zdolności medialnych, ponieważ jest to niezbędne narzędzie do nauki oraz odkupienia przeszłych błędów. Rozwijanie większej świadomości Boga i reszty wszechświata jest całkowicie racjonalnym i niezbędnym krokiem w ewolucji każdej inteligentnej istoty.

6. Co rozumiesz, mówiąc, że zdolności medialne są narzędziem do nauki?

Każde narzędzie lub doświadczenie, będące częścią naszego życia, jest istotną częścią procesu nauczania. Zdolności medialne są narzędziem, którego możemy używać dowolnie i to, jak użyjemy tych zdolności, będzie miało odbicie w naszym etycznym rozwoju oraz wnioskach, jakie wyciągniemy ze swoich doświadczeń życiowych. To trochę tak, jak z nauką w szkole,

gdzie uczenie się polega na zrozumieniu zarówno sukcesów, jak i porażek.

7. Chcesz przez to powiedzieć, że zdolności medialne mogą być użyte zarówno w dobry jak i zły sposób, oraz że uczymy się również poprzez ich właściwie lub niewłaściwe używanie?

Dokładnie! Właściwy sposób używania zdolności medialnych oparty jest na tym samym racjonalnym standardzie, który stosowany jest przy dokonywaniu jakiegokolwiek innego etycznego wyboru. Ze zdolności medialnych korzysta się w niewłaściwy sposób, gdy używa się ich do wykorzystywania innych ludzi, wyrządzania krzywdy, pobłażania sobie, do nadużyć, manipulacji oraz jako narzędzia przemocy. Natomiast używa się ich właściwie, gdy dzięki nim pomaga się innym, przynosi się oświecenie oraz gdy daje się bezinteresownie bez jakiegokolwiek osobistego zysku.

8. Czy dobrze zrozumiałem – powiedziałaś właśnie, że zdolności medialne nie mogą być użyte w celu osiągnięcia osobistych korzyści?

Można używać zdolności medialnych w jakikolwiek sposób się chce – wszyscy mamy wolność wyboru. Jednakże najlepiej dobra można uczynić, gdy zysk, chciwość i zaspokajanie własnych potrzeb nie mieszają się w proces pomagania innym.

Pomyśl na przykład, jak szkodliwy może być motyw zysku w przypadku organizacji charytatywnej, religijnej czy rządowej. W ten sam sposób chęć osiągnięcia osobistych korzyści wypaczy jakąkolwiek próbę czynienia dobra dzięki tym zdolnościom.

9. To nie ma żadnego sensu. Mam przecież prawo zarabiać na życie dzięki wszystkim moim zdolnościom, jak więc może być niewłaściwym, bym zarabiał pieniądze dzięki zdolnościom medialnym?

Jak już powiedziałem przedtem – jesteś wolny i możesz wybrać jakąkolwiek chcesz ścieżkę w życiu. Jednakże to, że możesz coś uczynić, nie oznacza, iż powinieneś to zrobić. To kwestia

etycznej zasady. Gdy czujesz, że ta zasada jest warta ofiary, to stajesz w jej obronie i dokonujesz niezbędnego samopoświęcenia.

Ważne jest zrozumienie, że jeśli wybiera się używanie swojej zdolności do czynienia bezinteresownego dobra, to dzięki miłosierdziu Boga znajdzie się okazje do zarabiania na życie w sposób niezwiązany ze zdolnościami medialnymi.

Oczywiście, jeśli jedynymi motywami postępowania są bogactwo i władza, to wtedy najszybszym sposobem na osiągnięcie tych celów będzie używanie zdolności medialnych dla zysku. Lecz ważne jest, by zrozumieć, iż każde działanie niesie ze sobą konsekwencje i że używanie zdolności medialnych w celu uzyskania osobistych korzyści będzie miało odpowiednie negatywne konsekwencje.

10. W odpowiedzi na pytanie nr 5 powiedziałaś, że zdolności medialne są także narzędziem do zadośćuczynienia za szkody wyrządzone w przeszłości. Możesz to wyjaśnić?

Istotną częścią naszego długofalowego etycznego rozwoju jest zadośćuczynienie za przeszłe błędy. Gdy w procesie uczenia się osiągniemy już punkt, w którym będziemy świadomi, że dane działanie jest niewłaściwe, to wtedy nadejdzie czas, byśmy zadośćuczynili za te wszystkie działania w naszych przeszłych wcieleniach, gdy podjęliśmy złe decyzje i skrzywdziliśmy innych.

Zadośćuczynić za przeszłe błędy możemy na wiele sposobów. Korzystanie ze zdolności medialnych jest z pewnością jednym z nich,

Dar mediumiczny nie jest łatwy do zniesienia. To zobowiązanie na zawsze, które skomplikuje życie w każdy możliwy sposób. Zatem używanie tej zdolności do bezinteresownego pomagania innym jest tym bardziej wartościowym i etycznym aktem. Gdy medium pomaga komuś bezinteresownie, to za każdym razem tym samym zmazuje wiele przeszłych błędów potwierdzając, iż etyczna lekcja została odrobiona i czyniąc jednocześnie ogromne skoki w swoim duchowym rozwoju.

11. A zatem zdolności medialne są brzemieniem?

Dar mediumiczny jest jak każda inna trudna ścieżka w życiu. Ma swoje ciężkie momenty, lecz ma także wspaniałe chwile radości, które szybko sprawiają, że przeszłe trudności okazują się warte zachodu.

Jest wiele korzyści dla medium, które zdecyduje się używać swojego daru w bezinteresowny sposób. Pomaganie innym oraz bycie posłańcem, poprzez którego komunikują się oświecone duchy przynosi poziom szczęścia i osobistej satysfakcji nie do opisanego w słowach.

12. Zatem sposób, w jaki używa się zdolności medialnych, zależy do rodzaju duchów, które komunikują się za pośrednictwem medium?

Oczywiście! Od sposobu, w jaki zachowujemy się w życiu oraz jak traktujemy innych, zależy, jakich ludzi będziemy do siebie przyciągać, a jakich odrzucać.

Medium, które mimo wszelkich przeciwności stara się wieść etyczne życie będzie przyciągało pomocne i mądre duchy, a te zapewnią mu pomoc i przewodnictwo na wybranej ścieżce. Tak samo medium, które używa swych darów by zaspokoić materialne, samolubne bodźce, będzie przyciągać samolubne, podstępne i popędliwe duchy, które wykorzystają medium do krzywdzenia, a tym samym do wyrządzenia krzywdy medium.

13. Opowiedz o tych pomocnych, mądrych duchach prowadzących niektóre media.

Te media, które wybrały ścieżkę samopoświęcenia i dobroczynności, przyciągną duchy, które także są na tej ścieżce oświecenia. Nie oznacza to, że wszystkie przyciągnięte do takiego medium duchy są doskonałe (bardzo rozwinięte). Duchowy świat, tak jak świat materialny, jest zapełniony jednostkami, które są na różnych poziomach rozwoju. Chodzi jednak o to, że intencje przyciągniętych duchów są pozytywne. Gdy medium, które wybrało tę pozytywną ścieżkę, zostało

poddane próbie i pokazało, że jest gotowe podążać tą drogą przez całe życie, to wtedy inny rodzaj ducha dołączy do „dobrych duchów” już przyciągniętych do medium. Nazywane są one duchowymi nauczycielami. Te duchy osiągnęły wysoki poziom etycznego rozwoju i przybędą tylko wtedy, gdy zobaczą, że medium chce i jest zdolne do podjęcia ważnych zadań. Duchowi nauczyciele wykorzystują każdą sposobność, by przekazywać bożą miłość i oświecenie dla nas znajdujących się na ziemi. Od tego momentu będą też uczyć i używać medium do tego wspaniałego zadania.

Nie oznacza to jednak, że medium, które jest posłańcem dla duchowych nauczycieli, jest teraz bardziej rozwinięte niż jakiegokolwiek inne wcielone osoby. Należy jeszcze raz podkreślić, iż zdolności medialne nie odzwierciedlają rozwoju danej osoby. Jednakże, jeśli medium jest instrumentem dla bardziej rozwiniętych duchów, to wtedy odzwierciedla to oddanie, jakie to medium pokazało w czynieniu dobra i stabilność jego etycznego rozwoju.

14. Opowiedz o tych samolubnych, krzywdzących duchach wykorzystujących niektóre media.

Medium, które wybrało ścieżkę osobistych korzyści i wyzysku, będzie przyciągało duchy, które mają takie same cele. I tak jak w materialnym świecie, gdzie „nie ma honoru między złodziejami”, tak i tutaj te niszczące duchy wykorzystają chętnie medium do negatywnych celów i jednocześnie wyrządzą wiele szkód medium tylko po to, by czerpać radość z czynienia krzywdy.

15. Wyczytałem, że media nie mają kontroli nad duchami, które się przez nie komunikują. Czy to prawda?

W poprzednim pytaniu wyjaśniłem, w jaki sposób wybranie drogi życiowej przez medium decyduje o tym, który rodzaj duchów zostanie do niego przyciągnięty i bez wątpienia jest to sposób kontroli dostępny dla każdego medium. Jednakże medium ma także pełną kontrolę za każdym razem, gdy pozwala duchowi

komunikować się za swoim pośrednictwem.

Gdy duch próbuje się komunikować, to medium musi zdecydować czy zezwolić na tą komunikację, czy też nie. Jeśli medium skłania się ku duchom znajdującym się na ścieżce do oświecenia, to wtedy medium instynktownie rozpozna ten typ ducha i zezwoli na komunikację lub też rozpozna, że to nie jest ten rodzaj ducha i odmówi.

Jeśli jednak medium skłania się ku duchom, które są bardzo ignoranckie, szkodliwe i niszczycielskie, wtedy zezwoli na komunikację z tego rodzaju duchami. Gdy niszczycielski duch komunikuje się poprzez sympatyczne medium, wówczas medium jest zmuszone do znoszenia okropnych psychicznych przeżyć – czasem zewnętrznie widocznych, a czasem zewnętrznie niezauważalnych. Te ciężkie przeżycia zwykle prowadzą do krótkotrwałej utraty pamięci. Tak jak ktoś, kto brał udział w wypadku samochodowym, tak medium, które pozwoliło szkodliwemu duchowi na komunikację, przytomnieje po tym doświadczeniu, nie mogąc sobie dokładnie przypomnieć, co się wydarzyło. W ten sposób łatwo usprawiedliwiać to, co się stało „siłami poza kontrolą”.

16. Skoro media zawsze kontrolują sytuację, to co z zawładnięciem przez ducha?

Zawładnięcie przez ducha to mit. Tak naprawdę chodzi o to, że ignoranckie medium czasami daje duchowi pozwolenie na komunikację przez długi okres czasu (opętanie). Konsekwencją tego jest powstały chaos, który mylnie rozumie się jako zawładnięcie. Jednakże w żadnym momencie medium nie jest okupowane przez ducha, ani nie dochodzi do sytuacji, by nie mogło zakończyć komunikacji.

Rodzaj duchów, którym media pozwalają na komunikację, zawsze zależy od dojrzałości, poziomu etycznego rozwoju oraz zdolności podejmowania decyzji samych mediów.

17. Gdy już medium zezwoli na komunikację, to jest odpowiedzialne za to, co stanie się dalej?

Tak. Medium jest cały czas odpowiedzialne za swoje działania

(rodzaj duchów, którym pozwala na komunikację) oraz konsekwencje tych działań (dobro lub krzywda, które duch wyrządzi za pośrednictwem medium).

Gwoli ścisłości należy powiedzieć, że duch z pewnością jest odpowiedzialny za to, co czyni poprzez medium, lecz medium zawsze ponosi taką samą odpowiedzialność za to, co się wydarza. Medium i duch są w takim samym stopniu współsprawcami tego (dobrego lub złego), co wyniknie z komunikacji.

18. Gdy dojdzie do komunikacji, to jak medium może odróżnić pomocnego ducha od szkodliwego?

To pytanie wymaga szczegółowej odpowiedzi. Poniższa jest cytatem z „Księgi Mediów”, rozdział X: „Charakter duchowych komunikatów”:

„Zagłębiając się w hierarchię spirytystyczną, można uzyskać doskonałą orientację w nieskończonej różnorodności Duchów pod względem inteligencji i moralności. Łatwo więc sobie wyobrazić, jak wielkie jest zróżnicowanie pochodzących od nich komunikatów – przejawia się w nich trywialność lub szlachetność myśli Duchów, ich wykształcenie lub jego brak, ich cnoty oraz wady. Słowem, komunikaty Duchów różnią się między sobą, jak ludzkie wypowiedzi w przedziale od członka prymitywnego plemienia, do wykształconego Europejczyka. Różnice między komunikatami pozwalają je ująć w czterech podstawowych kategoriach. Według najbardziej charakterystycznych cech wyróżniamy więc komunikaty: grubiańskie, frywolne, poważne oraz kształcące.

Komunikaty grubiańskie zawierają wyrażenia naruszające dobre obyczaje. Mogą pochodzić tylko od Duchów najniższych kategorii, splamionych wszelkiego rodzaju materialnymi naleciałościami. Nie różnią się w żaden sposób od wypowiedzi prymitywnych i wulgarnych ludzi. Robią złe wrażenie na każdej osobie obdarzonej choćby w niewielkim stopniu poczuciem przyzwoitości, bowiem odpowiednio do charakteru komunikujących się Duchów, są to komunikaty trywialne, nieprzyzwoite, obsceniczne, obraźliwe, aroganckie, złośliwe, a nawet

bluźniercze.

Komunikaty frywolne pochodzą od Duchów lekkomyślnych, drwiących i żartobliwie usposobionych, raczej uszczypliwych, niż naprawdę złych, które zupełnie nie przejmują się tym, co mówią. Ponieważ nie są nieprzyzwoite, komunikaty tego rodzaju podobają się pewnym osobom, które nawet nieźle się bawią, otrzymując je oraz prowadząc rozmowy, w których pada wiele słów, lecz nic nie zostaje powiedziane. Duchy te niejednokrotnie czynią dowcipne i kąśliwe uwagi, a pomiędzy banalne żarty wplatają nagą prawdę, celnymi przytykami zawsze trafiając w sedno. Tego rodzaju Duchów jest wokół nas całe mnóstwo; wykorzystują wszelkie nadarzające się okazje, by wtrącić do komunikatów swoje trzy grosze. Prawda najmniej je interesuje i dlatego Duchy te odczuwają złośliwe zadowolenie, oszukując nazbyt uległych ludzi, którzy wierzą w każde ich słowo. Osoby czerpiące przyjemność z otrzymywania tego rodzaju komunikatów, w sposób naturalny dopuszczają do siebie Duchy lekkomyślne i oszukańcze. Poważne Duchy trzymają się od nich z daleka – podobnie jak poważni ludzie nie zadają się ze środowiskiem próżniaków.

Jak sama nazwa wskazuje, komunikaty poważne są pełne powagi zarówno w formie, jak i treści. Każdy komunikat, który nie zawiera treści frywolnych czy grubiańskich oraz przynosi jakiś pożytek – nawet w interesie osobistym – jest w swej istocie poważny, mimo to jednak nie zawsze wolny od błędów. Duchy poważne nie muszą być jednocześnie wykształconymi. Istnieje wiele spraw, o których nie wiedzą, lub co do których w dobrej wierze mogą się mylić. Dlatego też naprawdę wysoko rozwinięte Duchy nieustannie polecają nam poddawać wszystkie komunikaty dokładnej, racjonalnej kontroli w ramach najsurowszych zasad logiki.

Należy więc dokonać rozróżnienia pomiędzy komunikatami poważnymi – prawdziwymi oraz poważnymi, to znaczy fałszywymi, co nie zawsze jest łatwe, bowiem pod płaszczykiem powagi wypowiedzi pewne próżne i pseudoświatłe Duchy mogą narzucać nam nawet najbardziej fałszywe, absurdalne idee i teorie. Aby zaś nadać swoim słowom wiarygodność i wagę, nie wahają się

paradować z najbardziej szanowanymi i godnymi szacunku imionami. Jest to jedna z najpoważniejszych pułapek w praktycznej sferze tej nauki. W dogodnym momencie powrócimy do tej kwestii, rozwijając ją na tyle, na ile niewątpliwie zasługuje i jednocześnie opiszemy metody, z pomocą których można się ustrzec od groźby otrzymywania fałszywych komunikatów.

Komunikaty kształcące to te z komunikatów poważnych, których celem jest przekazanie przez Duchy wiedzy z dziedziny na przykład nauk naturalnych, moralności, filozofii itp. Są one mniej lub bardziej głębokie, odpowiednio do pozycji zajmowanej przez danego Ducha w hierarchii oraz stopnia jego uwolnienia od materii. Jeżeli komunikaty te mają naprawdę coś dać, to powinno się je otrzymywać regularnie i dogłębnie studiować. Poważne Duchy wiążą się tylko z osobami, które chcą się czegoś nauczyć – Duchom lekkomyślnym pozostawiając tych, którzy w manifestacjach spirytystycznych widzą wyłącznie przelotną rozrywkę. Już tylko na podstawie regularności i częstotliwości tego rodzaju komunikatów można ocenić moralne i intelektualne walory Duchów, z którymi ma się do czynienia, oraz obdarzyć je odpowiednio zaufaniem. O ile do oceny człowieka potrzebne jest nam doświadczenie, to potrzeba go jeszcze więcej, by uczynić to samo z Duchami.

Kwalifikując tego rodzaju komunikaty jako kształcące, zakładamy, że są one prawdziwe – bowiem coś, co nie jest prawdziwe, nie może być naprawdę kształcące, nawet gdy zostało przekazane w bardzo podniosłych słowach. Do kategorii tej nie moglibyśmy więc zaliczyć wypowiedzi, którym powagi dodaje tylko napuszony i podniosły ton, za pomocą którego dyktujące je raczej zbyt pewne siebie, niż mądre Duchy, mają nadzieję oczarować ludzi. Nie mogą jednak oprzeć tych komunikatów na rozsądnych podstawach. Duchy te nie byłyby w stanie długo odgrywać tej roli, szybko więc ujawniają swe słabe strony – choćby więc nie wiadomo jak długo ciągnęły się owe komunikaty, należy umieć znaleźć dla nich właściwe miejsce.”

(Allan Kardec, Księga Mediów, Katowice 2003, przekład Przemysław Grzybowski)

Parafrazując biblijny fragment: „poznasz drzewo po owocach jego”. Dzięki „uczuciu” jakie wywoła w tobie duch, sposobowi w jaki się komunikuje, rodzajowi wiadomości, którą chce przekazać, a także dzięki jego gotowości do respektowania ciebie i twojej wolnej woli nauczysz się rozpoznawać jaki rodzaj ducha próbuje się z tobą komunikować.

19. Jakiego rodzaju przygotowań potrzebuje medium, by używać swoich darów dla dobrych celów i trzymać z daleka szkodliwe duchy?

Inni wyjaśnili to lepiej, więc poniżej odpowiednie fragmenty z książek Eliseu Rignonatti: „Rozwój zdolności medialnych”, „Cechy dobrego medium”, „Zdolności medialne bez łoż” oraz „Nauka zdolności medialnych”. São Paulo: Editora Pensamento Ltda.

Powaga w użyciu zdolności medialnych: Poważne media rozumieją, że ich zdolność została im dana jako dar, dzięki któremu mogą rozwijać się duchowo poprzez wsparcie będących w potrzebie (zarówno wcielonych jak i niewcielonych) jak i współpracę w szerzeniu pouczających i inspirujących wiadomości. A zatem używają one swoich zdolności tylko do czynienia dobra. Nie męczą swoich braci z duchowego królestwa prośbami o pomoc w załatwieniu materialnych spraw lub zaspokojeniu niższych duchowych pragnień.

Skromność/Pokora: Duchy uczą nas, że pycha jest moralną niedoskonałością o największym wpływie i dlatego też ciągle ostrzegają swoich uczniów przez jej konsekwencjami. Dobre medium, aby uniknąć upadków powodowanych przez pychę, pamięta, iż jest tylko prostym narzędziem w boskim planie i zatem nie przypisuje sobie żadnych zasług za komunikaty, które otrzymuje lub za lecznicze skutki, które pomaga uzyskać innym. Medium jest także świadome, że nie jest nieomyślne, więc gdy zostanie oszukane przez podstępne duchy, rozumie, iż stało się tak z powodu niedoskonałości charakteru lub niewłaściwego zachowania. Pokorne medium jest skłonne do regularnej samokrytyki w celu rozpoznania własnych pomyłek oraz

uniknięcia bycia niezrównoważonym (poprzez nadmierny entuzjazm, obojętność wobec wyników lub zdanie się na łaskę nieoświeconych duchów, które mogą chcieć porażki medium). Dobre medium oprócz samokrytyki jest także otwarte na konstruktywną krytykę ze strony godnych zaufania przyjaciół i mentorów (może ono nawet poszukiwać rady i przewodnictwa).

Nieustająca czujność: Jak każdy spirytysta, tak też medium może być rozpoznane poprzez swoje wysiłki w kierunku wewnętrznej poprawy. Dobre medium troszczy się o to, by być czujnym wobec swoich myśli i czynów, by rozpoznawać jakiego rodzaju niewidzialne istoty mu towarzyszą, wpływają nań i próbują się komunikować za jego pośrednictwem. Dobre medium stara się rozwinąć właściwości, które przyciągają dobre duchy, takie jak uprzejmość, dobra wola, miłość bliźniego i oderwanie od ziemskich rzeczy. Jednocześnie stara się przezwyciężyć swoje słabości, które mogą odpychać dobre duchy, czyli pychę, próżność, egoizm, zazdrość, nienawiść, chciwość i przywiązanie do rzeczy ziemskich.

Wytrwałość: Wytrwałe medium rozumie, że rozwój zdolności wymaga czasu i cierpliwości, dlatego też nie zostanie zniechęcone przez przeszkody lub czas, jaki trzeba będzie poświęcić na należyty rozwój zdolności medialnych. Jeśli z jakichś powodów zdolności medium zostaną zawieszony, to powinno ono spojrzeć w głąb siebie w poszukiwaniu przyczyny i cierpliwie czekać, aż duchowy autorytet zezwoli na wznowienie działalności.

Oddanie: Oddane medium w celu pomocy innym, którzy cierpią, jest gotowe do poświęcenia swojego czasu, energii, nawyków, przyjemności i tak dalej. Rozpoznaje ono także, że jako sługa boży jego ideałem jest służyć, wspierać oraz leczyć i przy każdej nadarzającej się okazji spełniać tę swoją powinność.

Dyscyplina: Zdyscyplinowane medium podchodzi poważnie do swoich obowiązków i oddania modlitwie oraz nauce. Można na nim polegać pod względem punktualności, przygotowania do spotkań, czujności oraz koncentracji w utrzymywaniu harmonijnych wibracji podczas sesji.

Dobra wola i życzliwość: Medium o dobrej woli uczestniczy w

spotkaniu z radością oraz satysfakcją, a także angażuje się całkowicie w swój rozwój. Z życzliwości służy każdemu, komu jest w stanie pomoc.

Dyskrecja: Dyskretne medium pomaga potrzebującym tak, by nie czuli się upokorzeni lub zawstydzeni. Zatrzymuje dla siebie (tzn. nie rozpowiada) treści, jakie pozna, bez względu na to, jak dramatyczną lub interesującą historię mogłoby dzięki temu opowiedzieć w towarzystwie.

Wnikliwość: Wnikliwość uzyskana dzięki korzystaniu ze wskazówek dobrych duchów pomoże medium we właściwej ocenie różnych sytuacji i w znalezieniu rozwiązania. Pomoże również w krytycznej analizie duchowych komunikatów, co powinno być regularnie praktykowane przez wszystkie media i uczestników spotkań mediumicznych.

Bezinteresowność: Bezinteresowność odnosi się do braku materialnego interesu i jest cnotą, dzięki której medium daje za darmo to, co otrzymuje za darmo. Bezinteresowne medium korzysta ze swoich właściwości dobrowolnie w celu pomagania innym i nie oczekuje w zamian jakiegokolwiek materialnego zysku. Nie oczekuje również pochwały lub docenienia od ludzkości i skromnie czeka na swoją nagrodę w królestwie niebiańskim.

20. O Boże! Jak ktokolwiek może oczekiwać, bym został świętym, aby być dobrym medium?!

Nauka jest długim, trwającym całe życie procesem. Chodzi o to, by starać się o choćby mały postęp każdego dnia. To, o czym mowa powyżej, jest ideałem. Jeśli posiadalibyśmy predyspozycje, by spełnić ten ideał, to bylibyśmy z Bogiem, a nie na Ziemi z naszymi braćmi i siostrami podatnymi na błędy.

Żyj najlepiej jak potrafisz i każdego wieczoru zadawaj sobie pytania: „Czy nauczyłem się dziś czegoś?”, „Czy uczyniłem coś dobrego?”, „Jakie błędy popełniłem?”. Uczciwie odpowiadaj na te pytania i niech odpowiedzi będą dla ciebie wskazówką na następny dzień.

Pamiętaj, że jeśli starasz się żyć etycznie i czynić dobro, to

nigdy nie jesteś sam. Duchowi przyjaciele, nauczyciele i oczywiście boska wola otwierają dla ciebie drzwi, pomagają ci znosić codzienne trudy i są przewodnikami, którzy będą z tobą każdego dnia twojego życia.

21. Jak spirytyzm wpisuje się w mój etyczny rozwój i moje wykorzystanie mediumicznego daru?

Podstawy spirytyzmu zawierają się w pięciu książkach duchowych nauk, przelanych na papier w latach sześćdziesiątych XIX wieku przez francuskiego nauczyciela Allana Kardeca. Książki te zawierają dokładne wyjaśnienie każdego duchowego i mediumicznego zjawiska, jak również opisują moralne prawa, które Bóg ustanowił dla naszego duchowego wzrostu, metodologię codziennych życiowych zmaganiań, różne poziomy duchowego rozwoju, źle zrozumiane etyczne prawdy z Nowego Testamentu, a także szczegóły dotyczące tego, jak wszechświat i duchy zostały stworzone oraz co Bóg ma przygotowane dla każdego z nas.

W tych pięciu podstawowych książkach oraz późniejszych duchowych naukach znajdziesz niezbędne instrukcje, wyjaśnienia oraz inspirację do radzenia sobie ze swoim darem i przeszkodami oraz pokusami, które napotkasz na swojej drodze.

22. Jeśli zobaczę/usłyszę ducha twierdzącego, że jest członkiem rodziny, to jest on dobrym czy złym duchem?

Tylko dlatego, że duch wygląda jak członek rodziny, nie oznacza, iż faktycznie nim jest. Jako media przyciągamy duchy o takich samych wadach lub zaletach jak nasze własne, a duchy mają możliwość przybierania różnych postaci (twarzy).

Jednocześnie należy pamiętać o tym, że śmierć członka rodziny nie oznacza, że więzi z nim zostały zerwane. Jeśli ta osoba rzeczywiście cię kochała, to uzasadnione jest, iż będzie próbowała skontaktować się z tobą lub za pośrednictwem ciebie. Zatem gdy dojdzie do takiej sytuacji nie skupiaj się na ewentualności, że duch jest lub nie jest zmarłym krewnym. Istotną rzeczą jest, by oceniać ducha na podstawie kryteriów niezbędnych do rozpoznawania dobrego lub szkodliwego ducha.

23. Nigdy nie widziałem duchów, lecz słyszałem je zasypiając lub po przebudzeniu. Czy w takim razie jestem medium?

Tak, każdy rodzaj komunikacji między tobą a duchem jest przejawem zdolności medialnych. Konkretny rodzaj duchowej komunikacji, na jaki pozwalają twoje zdolności, jest unikatowy dla każdego, tak jak odcisk palca. Nie jest to odzwierciedlenie większych lub mniejszych zdolności medialnych albo etycznego rozwoju.

24. Gdy byłem dzieckiem mogłem zobaczyć duchy, ale teraz nie mogę. Dlaczego?

W dzieciństwie medium posiada znacznie głębsze połączenie między materialnym i duchowym światem. Zatem dość często zdarza się, że dzieci doświadczają zjawisk medialnych. Jednakże wraz z wiekiem, gdy dziecko dorasta, to te same hormonalne zmiany, które towarzyszą dojrzałości, ograniczają również zdolności medialne u wielu osób.

Jeśli twoja medialność jest rozwinięta na tyle, by umożliwić duchową komunikację w latach dojrzewania, to te zdolności objawią się również później. Jeśli tak się jednak nie stanie, to nie masz się co obwiniać i w twoim następnym wcieleniu medialność rozwinięta na tyle, by powrócić podczas dorosłości.

25. Jako dziecko byłem nawiedzany przez okrutne duchy, dlaczego? Kim one były?

Jak powiedziałem w odpowiedzi do poprzedniego pytania – zjawiska mediumiczne są popularne wśród dzieci. Czasami dziecko szybko rozwija zdolność do zablokowania szkodliwych duchów, lecz nie zawsze tak się dzieje. Dlatego jest ważne, by dziecięce media zaprowadzić do ośrodka spirytystycznego po pomoc.

Rozumiem, jak to jest, jeśli musiałeś znosić to cierpienie. Potraktuj to doświadczenia takim, jakim było, jako próbę i staraj się dzięki niemu nauczyć cierpliwości, wytrzymałości

oraz wybaczenia.

Jeśli zaś chodzi o to, dlaczego duch cię nawiedził, to wszyscy jesteśmy otoczeni przez duchy znajdujące się na różnym poziomie rozwoju, więc szkodliwe duchy czerpią radość z czynienia krzywdy przy każdej nadarzającej się okazji.

26. Czym jest mój anioł stróż? Jak mogę rozpoznać tego anioła, gdy będzie się komunikował?

Anioł stróż, to nazwa przypisywana czasem głównemu duchowemu przewodnikowi. Gdy duch jest stworzony i po raz pierwszy wcielony na Ziemi, Bóg przypisuje mu rozwiniętego ducha, żeby był przewodnikiem dla tego młodego ducha podczas jego ziemskich wcieleń. Wraz z upływem czasu reinkarnujący się duch poprzez rodzinne więzi rozwija relacje z innymi duchami. Może nadejść czas, gdy członek rodziny, który rozwija się szybciej, zdecyduje się na zajęcie miejsca istniejącego anioła stróża.

Jeśli chodzi o rozpoznawanie swojego anioła stróża, to czuje się wielkie podobieństwo i przywiązanie do ducha, który wydaje się być z tobą częściej niż inne duchy, które możesz spotkać. Oprócz tego anioł stróż będzie się oczywiście charakteryzował cechami rozwiniętego ducha.

27. Nie wierzę nawet w Boga, jak więc mogę być medium?!

Religia nie ma wpływu na to, czy jest się medium, tak samo jak nie ma na to wpływu płeć, rasa, status społeczny, czy obywatelstwo. Zdolności medialne są jak narzędzie, jak talent do muzyki lub tańca i to, co zrobisz z tymi darami, zależy tylko od ciebie.

Jednakże jest rozsądne, by rozważyć swoją niewiarę w Boga, duchy i życie po śmierci skoro sam widzisz duchy, życie po śmierci czy też konsekwencje bożej miłości i sprawiedliwości.

28. Widzę i słyszę duchy. Jak moje pięć zmysłów postrzega duchowe komunikaty?

Twoje pięć zmysłów nie ma nic wspólnego ze zdolnościami medialnymi. Te ostatnie są oddzielnym zmysłem, niepołączonym z

pozostałymi pięcioma. „Postrzegasz” duchy umysłem, informacje są przetwarzane przez twój mózg i to mózg interpretuje komunikację tak, że wygląda jakby pochodziła od oczu, uszu, czy innego zmysłowego organu. Lecz faktycznie wzrok, słuch, smak, dotyk i zapach nie biorą w tym udziału.

29. Czy podczas duchowej komunikacji mogę umrzeć albo być poważnie ranny?

Tak, ale można także umrzeć lub być poważnie rannym podczas jazdy samochodem albo spacerując ulicą. Zdolności medialne są narzędziem, które wymaga od medium dokładnej nauki i wielkiej dyscypliny. Medium jest narażone na niebezpieczeństwa, gdy arbitralnie zdecyduje na komunikację z jakimkolwiek duchem oraz odmówi wybrania ścieżki nauki i osobistego moralnego rozwoju.

30. Chcę być medium. Co muszę zrobić, by się tego nauczyć?

Zdolności medialne rozwijają się naturalnie przez wiele okresów życiowych i nie można ich wymusić. Jeśli jednak ma się już jakieś zdolności medialne i chce je ulepszać – jest to możliwe.

Rozważnie byłoby jednak zapytać samego siebie o intencje rozwijania tych zdolności. Jeśli chce się czynić dobro, wtedy duchowi przewodnicy i nauczyciele pomogą w postępie. Z drugiej strony, próba wymuszenia rozwoju medialności otworzy drzwi dla okrutnych, ignoranckich i szkodliwych duchów, które wykorzystają twoje błędne intencje.

31. Jestem medium, czy mogę porozumiewać się z duchami ludzi, którzy ciągle są żywi?

Oczywiście, że możesz. Za każdym razem, gdy wcielona osoba idzie spać, to jej duch opuszcza ciało i wykonuje niezbędne zadania. W takiej sytuacji jest bardzo prawdopodobne, że medium będzie mogło komunikować się z duchem śpiącej, żywej osoby.

32. Porozumiałem się z duchem sławnej osoby albo świętego, co to oznacza?

Duchy mają zdolność przybrania jakiegokolwiek postaci (twarzy). W związku z tym jest bardzo ważne, by osądzać ducha na podstawie kryteriów, które pozwalają stwierdzić, czy jest dobrym czy szkodliwym duchem.

Przewodnicy duchowi powiedzieli nam, że dobre duchy nigdy nie podadzą swego prawdziwego imienia, jeśli były sławne w przeszłym życiu. Próżność nie jest cechą dobrego ducha. On chce być wysłuchany z powodu istotności tego, co przekazuje, a nie z powodu arbitralnych rzeczy jak sława albo rozgłos. A zatem powinno się być wyjątkowo ostrożnym w stosunku do duchów twierdzących, że są sławnymi ludźmi.

Jednakże duchy wydające się być świętymi mogą być wyjątkami od tej reguły. Dla medium, które nie wierzy w duchy i nie jest religijne, dobry duch może objawić się jako święty. Dzieje się tak dlatego, że duchy wiedzą, że jedynym sposobem, by niewierzące medium skłonić do słuchania, jest właśnie pojawienie się jako święty. Ale tak jak poprzednio, tak i teraz ciągle niewłaściwe jest ocenianie ducha tylko na tej podstawie i określanie czy jest dobry czy nie.

33. Duch przekazał straszne proroctwo na temat przyszłych zdarzeń. Czy powinienem go słuchać?

Duchowi nauczyciele mówią, że dokładne przewidzenie przyszłości jest niemożliwe z dwóch powodów. Po pierwsze, gdyby ktoś posiadał taką wiedzę, to oznaczałoby, że ma zdolność, którą prawdopodobnie posiada tylko Bóg. Po drugie, z tego wynikałoby, że tak naprawdę nie posiadamy daru wolnej woli danego od Boga.

Spirytyzm doprecyzowuje jednak, że rozwinięte duchy, które rozumieją szczegóły boskich praw, mogą spojrzeć na czyjeś życie, motywacje oraz przeszłe decyzje danej osoby i na tej podstawie dokonać racjonalnego przypuszczenia co do wydarzeń, jakie zajdą w przyszłości tej osoby. Ale w żaden sposób nie jest to przepowiadanie przyszłości, tak jak gdy doradca

finansowy mówi, że najlepiej będzie przejść na emeryturę w wieku 40 lat, to nie oznacza, iż tak faktycznie się stanie.

Jak w przypadku każdej komunikacji z duchami, tak i tutaj priorytetem jest osądzanie ducha na podstawie kryteriów, które pozwalają określić czy jest dobrym, czy ignoranckim duchem. Jeśli osąd wskaże, że jest dobry, wtedy posłuchaj jego ostrzeżenia, staraj się uniknąć niebezpieczeństwa, módl się o boską pomoc podczas tej próby i staraj się wynieść naukę z tego doświadczenia.

34. Duch powiedział mi, że ktoś chce mnie skrzywdzić. Co powinienem zrobić?

Powtórzę – najważniejsze jest, by ocenić ducha na podstawie kryteriów, które pozwolą określić czy jest dobry czy nie. Jeśli osąd wskaże, że duch jest dobry wtedy podejmij działanie.

Pytaniem, które należy zadać, jest czego uczą nas duchowi nauczyciele jeśli chodzi o najbardziej efektywny sposób na obronę samych siebie przed krzywdą?

Przemoc przynosi tylko więcej przemocy w cyklu, który będzie trwał nieskończoną ilość istnień. Jeśli więc jesteś uprzedzony, że ktoś chce cię skrzywdzić, to pierwszą reakcją nigdy nie może być gniew lub nienawiść. Takie emocje sprawią tylko, że na pewno dojdzie do przemocy. Jesteśmy uczeni, że modlitwa jest efektywnym narzędziem obrony. Módl się, aby Bóg oświecił i uspokoił osobę, które chce cię skrzywdzić, a ty abyś przetrwał tę próbę bezpiecznie.

35. Duch powiedział mi, że jeśli zrobię tak, jak mi każe, to zdobędę materialną rzecz, na której mi bardzo zależy. Co powinienem zrobić?

Tak jak powiedziałem poprzednio, przede wszystkim należy ocenić ducha na podstawie kryteriów pozwalających określić, czy jest dobry, czy nie. Jednakże w tej sytuacji swoją ofertą duch już objawił ignorancką naturę. Duch, który naprawdę będzie chciał ci pomóc, nie zaoferuje materialnego zysku.

Zamiast tego zaoferuje etyczne przewodnictwo i doda ci otuchy wiedzą o pięknie bożej miłości.

Jeśli jednak ta materialna rzecz, której chcesz, to na przykład praca i wskazówki dane przez ducha są pozytywne, jak modlitwa i cierpliwość, to wtedy duch daje ci dobrą radę.

36. Jestem medium, ale nie chcę już dłużej nim być, co mam zrobić?

To bardzo trudne pytanie. Medialność to naturalna umiejętność, która rozwija się w tobie poprzez wiele istnień. Najlepiej by było, gdybyś po prostu nie używał tej zdolności i żył swoim życiem. Rzeczywistość jest jednak taka, że medialność jest szóstym zmysłem, który nie może być wyłączony. Możesz zdecydować, by ignorować swoją medialność i nigdy jej nie rozwijać, lecz wtedy czynisz się podatnym na ataki szkodliwych duchów, które wykorzystają twój brak chęci do rozwinięcia umiejętności do kontrolowania duchowej komunikacji, która jest częścią twojej medialności.

Sugeruję wiele modlitwy, głębokiego duchowego poszukiwania i studiowania spirytyzmu. Gdy będziesz gotowy, znajdź ośrodek spirytystyczny najbliżej ciebie i poproś tam o pomoc.

Broszura przygotowana przez Spirytystyczną Grupę z Nowego Jorku (www.sgny.org).



Przeczytaj też:

[Żałoba a kontakt ze zmarłymi](#)

[Pismo bezpośrednie a psychografia](#)

